REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 924/2009 **2013/EES/56/06**

frá 16. september 2009

um greiðslur yfir landamæri í Bandalaginu og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 2560/2001 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ([1]),

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu([2]),

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Til að starfsemi innri markaðarins sé með eðlilegum hætti og til að greiða fyrir viðskiptum yfir landamæri innan Bandalagsins er mikilvægt að gjöld vegna greiðslna yfir landamæri í evrum séu þau sömu og fyrir samsvarandi greiðslur innan aðildarríkis. Þessari meginreglu um jöfn gjöld var komið á með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2560/2001 frá 19. desember 2001 um greiðslur yfir landamæri í evrum ([4]) sem gildir um greiðslur yfir landamæri í evrum og sænskum krónum, allt að 50 000 evrur, eða jafngildi þeirra.

2) Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar frá 11. febrúar 2008 um beitingu reglugerðar (EB) nr. 2560/2001 um greiðslur yfir landamæri í evrum er staðfest að beiting þeirrar reglugerðar hafi í raun lækkað gjöld af greiðslum yfir landamæri í evrum til jafns við landsbundin gjöld og verið evrópskri greiðslumiðlunarstarfsemi hvatning til að gera nauðsynlegt átak til að koma upp greiðslugrunnvirkjum alls staðar í Bandalaginu.

3) Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar voru rannsökuð vandamál við framkvæmd sem verða í tengslum við beitingu reglugerðar (EB) nr. 2560/2001. Niðurstaðan var að gerðar voru tillögur að nokkrum breytingum á reglugerðinni til að takast á við þau vandamál sem rannsóknin leiddi í ljós. Þessi vandamál varða röskun á innri greiðslumarkaði sem stafar af mismunandi kvöðum um hagskýrslur, framkvæmdar á reglugerð (EB) nr. 2560/2001 vegna skorts á skilgreindum, lögbærum landsyfirvöldum, vöntunar á aðilum til að leysa úr ágreiningi í tengslum við þá reglugerð utan dómstóla og vegna þess að reglugerðin nær ekki yfir beingreiðslur.

4) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum ([5]) er lagður nútímalegur lagagrunnur fyrir myndun innri greiðslumarkaðar alls staðar í Bandalaginu. Til að tryggja lagalegt samræmi milli beggja lagagerninganna er ráðlegt að breyta viðeigandi ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 2560/2001, einkum skilgreiningunum.

5) Reglugerð (EB) nr. 2560/2001 tekur til færslu fjármuna yfir landamæri og rafrænnar greiðslumiðlunar yfir landamæri. Í samræmi við markmið tilskipunar 2007/64/EB, sem er að gera beingreiðslur yfir landamæri mögulegar, er ráðlegt að rýmka gildissvið reglugerðar (EB) nr. 2560/2001. Ekki er ráðlegt að beita meginreglunni um jöfn gjöld að því er varðar greiðslumiðla sem eru aðallega eða eingöngu á pappírsformi, svo sem ávísanir, þar sem þeir eru, eðli málsins samkvæmt, ekki eins skilvirkir og rafrænar greiðslur.

6) Meginreglan um jöfn gjöld á við um greiðslur sem hefjast eða er lokið á pappír eða í reiðufé og sem framkvæmdar eru í rafrænu greiðsluferli, þó ekki ávísanir, og um öll gjöld sem tengjast með beinum eða óbeinum hætti greiðslumiðlun, þ.m.t. gjöld í tengslum við samning en að undanskildum gjöldum vegna umreiknings gjaldmiðils. Óbein gjöld taka til gjalda fyrir uppsetningu varanlegra greiðslufyrirmæla eða gjalda fyrir notkun greiðslukorts eða debet- eða kreditkorts sem skulu vera þau sömu fyrir greiðslumiðlun innanlands og yfir landamæri innan Bandalagsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 266, 9.10.2009, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 86/2013 frá 3. maí 2013 um breytingu á XII. viðauka (Frjálsir fjármagnsflutningar) við EES-samninginn, bíður birtingar.

([1]) Álit frá 24. mars 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

([2]) Stjtíð. ESB C 21, 28.1.2009, bls. 1.

([3]) Álit Evrópuþingsins frá 24. apríl 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 27. júlí 2009.

([4]) Stjtíð. EB L 344, 28.12.2001, bls. 13.

([5]) Stjtíð. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1.

7) Til að koma í veg fyrir skiptingu greiðslumarkaða, þykir rétt að beita reglunni um jöfn gjöld. Í þeim tilgangi skal, fyrir hvern flokk greiðslu yfir landamæri, skilgreina greiðslu innanlands, með sömu eða mjög lík einkenni og greiðsla yfir landamæri. Það ætti m.a. að vera unnt að nota eftirfarandi viðmiðanir til að skilgreina greiðsluna innanlands sem samsvarar greiðslu yfir landamæri: leiðin sem notuð er til að hefja, framkvæma og ljúka greiðslu, stig sjálfvirkni, hvort um er að ræða greiðsluábyrgð, staða viðskiptavinar og tengsl hans við greiðslumiðlunina, eða greiðslumiðilinn, sem notaður er, eins og skilgreint er í 23. mgr. 4. gr. í tilskipun 2007/64/EB. Þessar viðmiðanir skulu ekki teljast tæmandi.

8) Lögbær yfirvöld skulu gefa út leiðbeiningar um auðkenningu á samsvarandi greiðslum ef þau telja það nauðsynlegt. Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð greiðslunefndar ef við á, veita fullnægjandi leiðbeiningar og aðstoða lögbær yfirvöld.

9) Mikilvægt er að greiða fyrir framkvæmd greiðslumiðlana á greiðslum yfir landamæri. Í tengslum við þetta skal efla stöðlun, einkum að því er varðar notkun alþjóðlegs bankareikningsnúmers (IBAN) og auðkenniskóða banka (BIC). Því er rétt að greiðslumiðlanir láti notefndum greiðsluþjónustu í té alþjóðlegt bankareikningsnúmer og auðkenniskóða banka viðkomandi reiknings.

10) Mismunandi kvaðir um skil hagskýrslna um greiðslujöfnuð, sem eiga eingöngu við um greiðslur yfir landamæri, koma í veg fyrir þróun samþætts greiðslumarkaðar, einkum innan vébanda sameiginlegs evrugreiðslusvæðis (SEPA). Ráðlegt er, að því er varðar sameiginlegt evru_greiðslusvæði, að endurmeta, eigi síðar en 31. október 2011, hvort viðeigandi sé að afnema þessar kvaðir um skýrslugjöf á grundvelli bankauppgjöra. Til að tryggja að lagðar séu fram samfelldar, tímanlegar og skilvirkar hagskýrslur um greiðslujöfnuð er æskilegt að sjá til þess að áfram verði unnt að safna aðgengilegum gögnum um greiðslur, s.s. alþjóðlegu bankareikningsnúmeri, auðkennisnúmeri banka og fjárhæð greiðslu eða samanteknum grunngögnum um mismunandi greiðslumiðla, ef gagnasöfnunin truflar ekki sjálfvirka vinnslu greiðslnanna og hún getur verið algerlega sjálfvirk. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á kvöð um skýrslugjöf í öðrum tilgangi, s.s. til að koma í veg fyrir peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverkastarfsemi, eða vegna skattamála.

11) Eins og sakir standa eru mismunandi viðskiptalíkön notuð fyrir núverandi beingreiðslukerfi. Til að greiða fyrir því að beingreiðslukerfi innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis sé komið á fót er nauðsynlegt að koma upp sameiginlegu viðskiptalíkani og auka skýrleika laga að því er varðar marghliða millibankagjöld. Varðandi beingreiðslur yfir landamæri er hægt að ná þessu fram, í sérstökum undantekningartilvikum, með því ákvarða hámarksfjárhæð marghliða millibankagjalda fyrir hverja færslu á aðlögunartímabili. Aðilum að marghliða samkomulagi skal þó frjálst að ákvarða lægri fjárhæð eða enga í marghliða millibankagjaldi. Að því er varðar beingreiðslur innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis er heimilt að nota sama millibankagjaldið innanlands eða annað millibankagjald, sem samið er um, milli greiðslumiðlana viðtakanda greiðslu og greiðanda og var notuð fyrir gildistökudag þessarar reglugerðar. Ef þess háttar marghliða millibankagjald innanlands eða annað millibankagjald, sem samið er um, er lækkað eða fellur niður á aðlögunartímabilinu, t.d. vegna beitingar á samkeppnislögum, á endurskoðað fyrirkomulag við um innlendar beingreiðslur innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis á aðlögunartímabilinu. Ef beingreiðsla fellur undir tvíhliða samning, skulu skilmálar þess háttar tvíhliða samnings þó vera rétthærri en marghliða millibankagjöld eða önnur millibankagjöld. Atvinnugrein getur nýtt sér réttarvissu, sem veitt er á aðlögunartímabilinu, til að þróa og ná samkomulagi um sameiginlegt, langtíma viðskiptalíkan fyrir rekstur beingreiðslna innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis. Við lok aðlögunartímabilsins skal langtímalausn vegna viðskiptalíkans beingreiðslna innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis vera tilbúið í samræmi við samkeppnislög og regluramma Bandalagsins. Framkvæmdastjórnin hyggst eins fljótt og auðið er, innan ramma viðvarandi skoðanaskipta við bankakerfið og á grundvelli framlags viðkomandi markaðsaðila, leggja fram leiðbeiningar um hlutlægar og mælanlegar viðmiðanir fyrir samhæfi þess háttar marghliða millibankagjalda, sem gætu falið í sér marghliða millibankagjöld, við samkeppnislög og regluramma Bandalagsins.

12) Eigi að vera unnt að framkvæma beingreiðslu verður reikningur greiðanda vera aðgengilegur. Til að hvetja til árangursríkrar upptöku á beingreiðslum innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis er því mikilvægt að allir reikningar greiðenda séu aðgengilegir, ef það er þegar reyndin að því er varðar núverandi beingreiðslur í evrum innanlands, annars njóta greiðandi og viðtakandi greiðslu ekki ávinnings af samsöfnun beingreiðslna yfir landamæri. Ef reikningur greiðanda er ekki aðgengilegur samkvæmt beingreiðsluáætlun innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis njóta greiðandi (skuldari) og viðtakandi greiðslu (skuldareigandi) ekki ávinnings af nýjum möguleikum í tengslum við beingreiðslu. Þetta skiptir einkum máli ef viðtakandi greiðslu safnar

beingreiðslum saman í bunkaskrá, t.d. mánaðarlega eða ársfjórðungslega vegna rafmagnsreikninga eða annarra reikninga frá veitustofnunum, en ekki sérstaklega fyrir hvern viðskiptavin. Ef skuldareigendur geta ekki náð sambandi við alla skuldara sína í einni aðgerð, er auk þess þörf á handvirkum inngripum, sem mun líklega auka kostnað. Ef ekki er gerð krafa um að greiðslumiðlun greiðanda tryggi aðgang að reikningi hans er skilvirkni samsöfnunar á beingreiðslum þar af leiðandi ekki fullkomin og samkeppni á samevrópskum grundvelli verður áfram takmörkuð. Vegna sérkenna beingreiðslna milli fyrirtækja, skal þetta þó aðeins eiga við um kjarna beingreiðsluáætlunar innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis en ekki um áætlun innan sameiginlegs evrugreiðslusvæðis um beingreiðslur milli fyrirtækja. Aðgengisskyldan felur í sér rétt greiðslumiðlunar til að framkvæma ekki beingreiðslu í samræmi við áætlunina um beina skuldfærslu, t.d. varðandi höfnun, synjun eða endurgreiðslu á færslu. Aðgengiskyldan skal ekki heldur eiga við greiðslumiðlanir sem hafa heimild til að veita og framkvæma beingreiðslufærslur en stunda ekki atvinnustarfsemi af því tagi.

13) Vegna tæknilegra krafna, sem nauðsynlegar eru til að tryggja aðgengi, er enn fremur mikilvægt að greiðslumiðlun greiðanda hafi nægan tíma til að undirbúa að fylgja ákvæðum um aðgengisskyldu. Greiðslumiðlun skal því fá aðlögunartímabil sem að hámarki er eitt ár frá gildistökudagi þessarar reglugerðar í því skyni að fara að þeirri skyldu. Þar sem greiðslumiðlanir aðildarríkja utan evrusvæðisins þyrftu að inna af hendi meiri undirbúningsvinnu skal heimila þeim greiðslumiðlunum að fresta beitingu skyldu um aðgengi í 5 ár að hámarki frá gildistökudagi þessarar reglugerðar. Þó er gerð sú krafa að greiðslumiðlanir, sem eru í aðildarríki sem hefur innleitt evruna sem gjaldmiðil innan fjögurra ára frá gildistökudegi þessarar reglugerðar, fylgi aðgengisskyldunni innan eins árs frá þeim degi sem hlutaðeigandi aðildarríki sameinaðist evrusvæðinu.

14) Lögbærum yfirvöldum skal veitt vald til að uppfylla eftirlitsskyldur sínar með skilvirkum hætti og gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að greiðslumiðlanir fari að þessari reglugerð.

15) Til að gera úrlausn mögulega, ef þessari reglugerð hefur verið beitt með röngum hætti, skulu aðildarríki koma á fullnægjandi og skilvirkri kæru- og úrlausnarmeðferð til að leysa úr hvers konar ágreiningi milli notenda greiðsluþjónustu og greiðslumiðlunar. Einnig er mikilvægt að lögbær yfirvöld og stofnanir, sem leysa úr ágreiningi utan dómstóla, séu tilnefnd, annaðhvort með því að tilnefna starfandi stofnanir eða, eftir því sem við á, með því að koma á fót nýjum stofnunum.

16) Mikilvægt að lögbær yfirvöld og stofnanir, sem leysa úr ágreiningi utan dómstóla, innan Bandalagsins starfi ötullega saman að snurðulausri og tímanlegri úrlausn deilumála yfir landamæri samkvæmt þessari reglugerð. Þess háttar samstarf skal geta verið í formi skipta á upplýsingum um lög eða réttarvenjur innan lögsögu þeirra eða yfirfærslu eða yfirtöku kæru- og úrlausnarmeðferðar ef við á.

17) Nauðsynlegt er að aðildarríki mæli fyrir um viðurlög, sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi, í landslögum vegna brota á þessari reglugerð.

18) Augljós ávinningur er af rýmkun á beitingu þessarar reglugerðar með þeim hætti að hún nái yfir aðra gjaldmiðla en evru, einkum með tilliti til fjölda greiðslna sem hún næði yfir. Til að heimila aðildarríkjum, sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, að rýmka beitingu þessarar reglugerðar þannig að hún taki til greiðslna yfir landamæri í gjaldmiðlum þeirra, skal koma á fót málsmeðferð um tilkynningar. Þó skal sjá til þess að aðildarríki, sem þegar uppfylla þá málsmeðferð um tilkynningar, þurfi ekki að leggja fram nýja tilkynningu.

19) Æskilegt er að framkvæmdastjórnin leggi fram skýrslu um hvort viðeigandi er að fella niður kvaðir um landsbundna skýrslu á grundvelli uppgjörs. Einnig er rétt að framkvæmdastjórnin leggi fram skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar þar sem einkum er metin notkun alþjóðlegra bankareikningsnúmera og auðkenniskóða banka til að auðvelda greiðslur innan Bandalagsins og markaðsþróun í tengslum við beitingu ákvæða um beingreiðslufærslur. Í tengslum við þróun sameiginlegs evrugreiðslusvæðis er einnig æskilegt að í þess háttar skýrslu sé lagt mat á hvort rétt sé að hafa hámarksfjárhæð greiðslu 50 000 evrur, eins og nú á við samkvæmt reglunni um jöfn gjöld.

20) Í þágu réttarvissu og skýrleika laga ber að fella niður reglugerð (EB) nr. 2560/2001.

21) Til að tryggja lagalega samfellu milli reglugerðar þessarar og tilskipunar 2007/64/EB, einkum að því er varðar gagnsæi skilyrða og kröfur um upplýsingar til greiðsluþjónustu og að því er varðar réttindi og skyldur greiðslumiðlana og notenda greiðsluþjónustu, þykir rétt að þessari reglugerð sé beitt frá 1. nóvember 2009. Rétt þykir að gefa aðildarríkjum frest til 1. júní 2010 til að samþykkja ráðstafanir um viðurlög vegna brota á þessari reglugerð.

22) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar og þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar eða hafa víðtæk áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessum markmiðum verði náð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um greiðslur yfir landamæri í Bandalaginu, til að tryggja að gjöld fyrir greiðslur yfir landamæri í Bandalaginu séu þau sömu og fyrir greiðslur í sama gjaldmiðli innan aðildarríkis.

2. Reglugerð þessi skal gilda um greiðslur yfir landamæri, í samræmi við ákvæði tilskipunar 2007/64/EB, sem eru tilgreindar í evrum eða gjaldmiðli þess aðildarríkis sem tilkynnti um ákvörðun sína um að rýmka beitingu þessarar reglugerðar þannig að hún taki til innlends gjaldmiðils, í samræmi við 14. gr.

3. Þessi reglugerð gildir ekki um greiðslur sem greiðslumiðlun framkvæmir fyrir eigin reikning eða fyrir hönd annarra greiðslumiðlana.

4. Í 6., 7. og 8. gr. er mælt fyrir um reglur um beingreiðslufærslur, tilgreindar í evrum, milli greiðslumiðlana viðtakanda greiðslu og greiðanda.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „greiðslur yfir landamæri“: rafræn greiðsla, sem stofnað er til af greiðanda eða af eða fyrir milligöngu viðtakanda greiðslu ef greiðslumiðlun greiðanda og greiðslumiðlun viðtakanda greiðslu eru ekki í sama aðildarríki,

2. „landsbundin greiðsla“: rafræn greiðsla, sem stofnað er til af greiðanda eða af eða fyrir milligöngu viðtakanda greiðslu ef greiðslumiðlun greiðanda og greiðslumiðlun viðtakanda greiðslu eru í sama aðildarríki,

3. „greiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem á greiðslureikning og heimilar greiðslufyrirmæli af þeim greiðslureikningi eða, ef ekki er um greiðslureikning að ræða, einstaklingur eða lögaðili sem gefur greiðslufyrirmæli,

4. „viðtakandi greiðslu“: einstaklingur eða lögaðili sem er fyrirhugaður viðtakandi fjármuna sem hafa verið viðfang greiðslu,

5. „greiðsluþjónustuveitandi“: allir þeir lögaðilar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2007/64/EB og einstaklingar eða lögaðilar, sem um getur í 26. gr. þeirrar tilskipunar, að undanskildum þeim stofnunum sem taldar eru upp í 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana ([6]) og hafa fengið undanþágu hjá aðildarríki í krafti 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2007/64/EB,

6. „notandi greiðsluþjónustu“: einstaklingur eða lögaðili sem nýtir sér greiðsluþjónustu, annaðhvort sem greiðandi eða viðtakandi greiðslu, eða hvort tveggja,

7. „greiðsla“: aðgerð sem stofnað er til að frumkvæði greiðanda eða viðtakanda greiðslu, eða með milligöngu viðtakanda greiðslu, með því að leggja inn, millifæra eða taka út fjármuni, án tillits til þess hvort einhverjar skuldbindingar milli greiðanda og viðtakanda greiðslu liggja til grundvallar,

8. „greiðslufyrirmæli“: hvers kyns fyrirmæli greiðanda eða viðtakanda greiðslu til greiðslumiðlunar um framkvæmd greiðslu,

9. „gjald“: gjald sem greiðslumiðlun leggur á notendur greiðsluþjónustu beint eða óbeint í tengslum við greiðslu,

10. „fjármunir“: peningaseðlar og mynt, inneign á reikningum og rafeyrir samkvæmt skilgreiningu í b-lið 3. mgr. 1. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/46/EB frá 18. september 2000 um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og eftirlit með þeim ([7]),

([6]) Stjtíð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.
([7]) Stjtíð. EB L 275, 27.10.2000, bls. 39.

11. „neytandi“: einstaklingur sem kemur fram í öðrum tilgangi en vegna atvinnugreinar sinnar, viðskipta eða starfs,

12. „örfyrirtæki“: fyrirtæki sem við gerð greiðsluþjónustusamnings er fyrirtæki eins og það sem skilgreint er í 1. gr. og 1. og 3. mgr. 2. gr. viðauka við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum ([8]),

13. „millibankagjald“: gjald sem greitt er milli greiðslumiðlunar greiðanda og greiðslumiðlunar viðtakanda greiðslu vegna hverrar beingreiðslufærslu,

14. „beingreiðsla“: greiðsluþjónusta við skuldfærslu á greiðslureikning greiðanda ef viðtakandi greiðslu á frumkvæði að greiðslu á grundvelli samþykkis greiðanda, sem hann veitir viðtakanda greiðslu, til greiðslumiðlunar viðtakanda greiðslu eða til eigin greiðslumiðlunar greiðanda,

15. „beingreiðslukerfi“: sameiginlegar reglur, aðferðir og staðlar samþykktar af greiðslumiðlunum varðandi framkvæmd beingreiðslufærslna.

3. gr.

Gjöld fyrir greiðslur yfir landamæri og samsvarandi greiðslur innanlands

1. Gjöld sem greiðslumiðlun leggur á notanda greiðsluþjónustu fyrir greiðslur yfir landamæri að fjárhæð allt að 50 000 evrur, skulu vera þau sömu og gjöld sem sú greiðslumiðlun leggur á notendur greiðsluþjónustu vegna samsvarandi greiðslna innanlands að sömu fjárhæð og í sama gjaldmiðli.

2. Við mat á gjaldtöku fyrir greiðslu yfir landamæri skal greiðslumiðlun, í þeim tilgangi að fylgja 1. mgr., tilgreina samsvarandi greiðslu innanlands.

Lögbær yfirvöld skulu gefa út leiðbeiningar um tilgreiningu á samsvarandi greiðslum innanlands ef þau telja það nauðsynlegt. Lögbær yfirvöld skulu eiga virkt samstarf innan greiðslunefndar, sem komið er á fót í samræmi við 1. mgr. 85. gr. tilskipunar 2007/64/EB, til að tryggja samræmi í leiðbeiningum að því er varðar samsvarandi greiðslur innanlands.

3. Hafi aðildarríki tilkynnt þá ákvörðun sína að rýmka beitingu þessarar reglugerðar svo að hún taki til innlends gjaldmiðils í samræmi við 14. gr. má telja að greiðsla innanlands, sem tilgreind er í gjaldmiðli þess aðildarríkis, samsvari greiðslu yfir landamæri sem tilgreind er í evrum.

4. Þessi reglugerð gildir ekki um gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils.

4. gr.

Ráðstafanir til að auðvelda sjálfvirkni greiðslna

1. Greiðslumiðlun skal, eftir atvikum, tilkynna notanda greiðsluþjónustu um alþjóðlegt bankareikningsnúmer notandans (IBAN) og auðkenniskóða banka greiðslumiðlunarinnar (BIC).

Auk þess skal greiðslumiðlun, eftir atvikum, tilgreina alþjóðlegt bankareikningsnúmer notanda greiðsluþjónustu og auðkenniskóða banka greiðslumiðlunar á reikningsyfirlitum, eða í viðauka þess.

Greiðslumiðlun skal leggja fram þær upplýsingar til handa notanda greiðsluþjónustu, sem krafist er samkvæmt þessari málsgrein, án endurgjalds.

2. Eftir því sem við á, með tilliti til eðlis viðkomandi greiðslu:

a) skal greiðandi, að því er varðar greiðslur sem greiðandi hefur frumkvæði að, samkvæmt beiðni, upplýsa greiðslumiðlun um alþjóðlegt bankareikningsnúmer viðtakanda greiðslu og auðkenniskóða banka greiðslumiðlunar viðtakandans.

b) skal viðtakandi greiðslu, að því er varðar greiðslur sem viðtakandi greiðslu hefur frumkvæði að, samkvæmt beiðni, upplýsa greiðslumiðlun um alþjóðlegt bankareikningsnúmer greiðanda og auðkenniskóða banka greiðsluþjónustu greiðanda.

3. Greiðslumiðlun getur lagt á önnur gjöld til viðbótar við þau sem lögð eru á notanda greiðsluþjónustu í samræmi við 1. mgr. 3. gr. ef notandi óskar eftir því að greiðslumiðlun framkvæmi greiðslu án þess að upplýsa um alþjóðlegt bankareikningsnúmer og auðkenniskóða banka í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar. Þessi gjöld skulu vera viðeigandi og í samræmi við kostnað. Þau skulu samþykkt af greiðslumiðlun og notanda greiðsluþjónustu. Greiðslumiðlun skal upplýsa notanda greiðsluþjónustu um fjárhæð viðbótargjalda með góðum fyrirvara áður en notandi greiðsluþjónustu er skuldbundinn af samkomulaginu.

([8]) Stjtíð. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

4. Þegar við á vegna eðlis viðkomandi greiðslna að því er varðar gerð allra vöru- og þjónustureikninga í Bandalaginu skal aðili, sem býður vöru og þjónustu og tekur við greiðslum, sem falla undir þessa reglugerð, upplýsa viðskiptavini sína um alþjóðlegt bankareikningsnúmer sitt og auðkenniskóða banka greiðslumiðlunar sinnar.

5. gr.

Kvaðir um skýrslugjöf um greiðslujöfnuð

1. Frá og með 1. janúar 2010 skulu aðildarríki afnema kvaðir sem lagðar eru á greiðslumiðlanir um skýrslugjöf á grundvelli uppgjörs vegna hagskýrslna um greiðslujöfnuð í tengslum við greiðslur viðskiptavina þeirra að fjárhæð allt að 50 000 evrur.

2. Án þess að það hafi áhrif á 1. mgr. getur aðildarríki haldið áfram að safna samanteknum gögnum eða öðrum fyrirliggjandi upplýsingum sem máli skipta, að því tilskildu að söfnunin hafi ekki áhrif á alsamþætta og samfellda vinnslu (STP) greiðslna og að greiðslumiðlun geti framkvæmt hana algerlega sjálfvirkt.

6. gr.

Millibankagjald fyrir beingreiðslufærslur yfir landamæri

Ef tvíhliða samningur milli greiðslumiðlunar viðtakanda greiðslu og greiðslumiðlunar greiðanda er ekki fyrir hendi skal leggja á 0,088 evru marghliða millibankagjald á hverja beingreiðslufærslu yfir landamæri sem framkvæmd er fyrir 1. nóvember 2012 sem greiðslumiðlun viðtakanda greiðslu skal greiða greiðslumiðlun greiðanda, nema viðkomandi greiðslumiðlanir hafi samið sín á milli um lægri marghliða millibankagjald.

7. gr.

Millibankagjald fyrir beingreiðslufærslur innanlands

1. Ef marghliða millibankagjald eða annað umsamið endurgjald fyrir beingreiðslufærslu innanlands, sem framkvæmd er fyrir 1. nóvember 2009, gildir milli greiðslumiðlunar viðtakanda greiðslu og greiðslumiðlunar greiðanda skal þess háttar marghliða millibankagjald eða annað umsamið endurgjald gilda um allar innlendar beingreiðslufærslur sem framkvæmdar eru fyrir 1. nóvember 2012, án þess að það hafi áhrif á 2. og 3. mgr.

2. Ef þess konar marghliða millibankagjald eða annað umsamið endurgjald er lækkað eða afnumið fyrir 1. nóvember 2012 skal sú lækkun þess eða afnám eiga við um allar beingreiðslufærslur innanlands sem framkvæmdar eru fyrir þann dag.

3. Ef um er að ræða tvíhliða samning milli greiðslumiðlunar viðtakanda greiðslu og greiðslumiðlunar greiðanda vegna beingreiðslufærslu innanlands gilda ákvæði 1. og 2. mgr. ekki ef viðkomandi beingreiðslufærsla innanlands var framkvæmd fyrir 1. nóvember 2012.

8. gr.

Aðgengi að beingreiðslufærslum

1. Ef greiðslumiðlun greiðanda veitir aðgang að beingreiðslufærslu innanlands, sem tilgreind er í evrum á reikningi viðkomandi greiðanda, skal einnig, í samræmi við beingreiðsluáætlunina, veita aðgang að beingreiðslufærslum sem tilgreindar eru í evrum sem viðtakandi greiðslu hefur frumkvæði að fyrir milligöngu greiðslumiðlunar í einhverju aðildarríki.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda aðeins um beingreiðslufærslur sem eru aðgengilegar neytendum samkvæmt beingreiðsluáætluninni.

3. Greiðslumiðlanir skulu uppfylla kröfur 1. og 2. mgr. eigi síðar en 1. nóvember 2010.

4. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. skulu greiðslumiðlanir í aðildarríkjum, sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, uppfylla skilyrði 1. og 2. mgr. að því er varðar beingreiðslufærslur, sem tilgreindar eru í evrum, eigi síðar en 1. nóvember 2014. Ef evra er þrátt fyrir það innleidd sem gjaldmiðill þess háttar aðildarríkis fyrir 1. nóvember 2013 skal greiðslumiðlun í því aðildarríki uppfylla skilyrði 1. og 2. mgr. innan eins árs frá þeim degi sem hlutaðeigandi aðildarríki sameinaðist evrusvæðinu.

9. gr.

Lögbær yfirvöld

Aðildarríki skulu tilnefna þau lögbæru yfirvöld sem bera ábyrgð á að þessari reglugerð sé fylgt.

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þau lögbæru yfirvöld eigi síðar en 29. apríl 2010. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, án tafar, um hvers konar síðari breytingar varðandi þessi yfirvöld.

Aðildarríkjum er heimilt að tilnefna starfandi stofnanir til að gegna hlutverki lögbærra yfirvalda.

Aðildarríki skulu skylda lögbær yfirvöld til að hafa eftirlit með því að farið sé með virkum hætti eftir þessari reglugerð og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farið sé að ákvæðum hennar.

10. gr.

Meðferð kærumála vegna meintra brota á þessari reglugerð

1. Aðildarríki skulu koma á málsmeðferð sem gerir notendum greiðsluþjónustu og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kærur til lögbærra yfirvalda að því er varðar meint brot greiðslumiðlana á þessari reglugerð.

Aðildarríkjum er heimilt að nota eða rýmka gildandi málsmeðferð í þeim tilgangi.

2. Ef við á og með fyrirvara um réttinn til að hefja málsókn fyrir rétti í samræmi við landslög sem gilda um málsmeðferð í einstökum ríkjum skal í svari lögbærra yfirvalda upplýsa kæranda um meðferð og lausn kæru- og úrlausnarmála án atbeina dómstóla í samræmi við 11. gr.

11. gr.

Kæru- og úrlausnarmeðferð án atbeina dómstóla

1. Aðildarríkin skulu koma á fullnægjandi og skilvirkri kæru- og úrlausnarmeðferð án atbeina dómstóla til að leysa ágreiningsmál um réttindi og skyldur sem kunna að rísa af þessari reglugerð milli notenda greiðsluþjónustu og þeirra sem veita þeim hana. Í þeim tilgangi skulu aðildarríki tilnefna starfandi stofnanir, eftir því sem við á, eða koma á fót nýjum stofnunum.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar stofnanir eigi síðar en 29. apríl 2010. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um hvers konar síðari breytingar varðandi þessar stofnanir.

3. Aðildarríki geta kveðið á um að þessi grein gildi aðeins um notendur greiðsluþjónustu sem eru neytendur eða örfyrirtæki. Í þeim tilvikum skulu aðildarríki upplýsa framkvæmdastjórnina um það.

12. gr.

Samstarf yfir landamæri

Lögbær yfirvöld og þær stofnanir sem bera ábyrgð á kæru- og úrlausnarmeðferð án atbeina dómstóla í aðildarríkjunum, sem um getur í 9. og 11. gr., skulu með virkum og skjótum hætti vinna saman að lausn deilumála yfir landamæri. Aðildarríki skulu sjá til þess að þess háttar samstarf eigi sér stað.

13. gr.

Viðurlög

Án þess að hafa áhrif á 17. gr. skulu aðildarríkin eigi síðar en 1. júní 2010 mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á þessari reglugerð og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til sjá til þess að þeim sé beitt. Slík viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði fyrir 29. október 2010 og skulu tilkynna henni, án tafar, um hvers konar breytingar sem síðar verða á þeim.

14. gr.

Beiting vegna annarra gjaldmiðla en evru

1. Aðildarríki, sem notar ekki evru sem gjaldmiðil og ákveður að rýmka beitingu þessarar reglugerðar, að undanskildum 6., 7. og 8. gr., svo að hún taki til innlends gjaldmiðils þess, skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Birta skal þá tilkynningu í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Rýmkuð beiting þessarar reglugerðar skal koma til framkvæmda 14 dögum eftir þá birtingu.

2. Aðildarríki, sem notar ekki evru sem gjaldmiðil og ákveður að rýmka beitingu 6., 7. eða 8. gr., eða einhverja samsetningu þeirra, svo að þær taki til innlends gjaldmiðils þess, skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Birta skal þá tilkynningu í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Rýmkuð beiting 6., 7. eða 8. gr. skal koma til framkvæmda 14 dögum eftir þá birtingu.

3. Aðildarríkjum, sem fylgdu þegar þann 29. október 2009, málsmeðferð um tilkynningar skv. 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 2560/2001, skal ekki gert að leggja fram tilkynningu eins og um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

15. gr.

Endurskoðun.

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. október 2011, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, efnahags- og félagsmálanefnd Evrópubandalaganna og Evrópska seðlabankann um það hvort viðeigandi sé að afnema kvaðir um skýrslugjöf á grundvelli innlends uppgjörs. Skýrslunni skal fylgja tillaga, ef við á.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. október 2012, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, efnahags- og félagsmálanefnd Evrópubandalaganna og Evrópska seðlabankann um beitingu þessarar reglugerðar ásamt tillögu, ef við á. Í skýrslunni skal einkum fjalla um:

a) notkun alþjóðlegra bankareikningsnúmera (IBAN) og auðkenniskóða banka (BIC) í tengslum við sjálfvirkni greiðslna,

b) það hvort hámarkið, sem kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr., sé viðeigandi og

c) markaðsþróun í tengslum við beitingu 6., 7. og 8. gr.

16. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 2560/2001 er felld úr gildi frá og með 1. nóvember 2009.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð.

17. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2009.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 16. september 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

C. MALMSTRÖM